

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Canticum triumphantis Ecclesiae. Vrbs fortitudinis nostrae Sion. ex. Isai. 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

* *Agnoscit
D. Hiero-
nymus in
hoc Cantico
frequentem
esse perso-
narum mu-
tationem,
adeoq; al-
ternis cani
putat.*

* CANTICVM

Triumphantis ECCLESIAE.

Isa. cap. 26.

V Rbs fortitudinis nostræ Sion Salu-
tor, ponetur in ea murus & ante-
murale.

Aperite portas, & ingredietur gens iusta
custodiens veritatem.

Vetus error abijt : seruabis pacem ;
em, quia in te sperauimus.

Sperat

A R G V M E N T V M .

Inducuntur ab ISAIA Prophetâ , ANIMÆ
PIORVM, & ANGELI BEATI, hoc Trium-
phale carmen in cælesti Ierusalem alternis
concinentes.

ANIMÆ PIORVM.

E Xilio datus est tandem modus . Ecce
Sionis

Agnoscent nos alma suos pomœria ciues.

O Patria! ô Diuûm Solyme domus inclyta! fecit

Magna quidem de te sparsus præconia rumor;

Inferiora tamen veris. Jam vidimus ipsi

Par vsquam nihil esse tibi, nihil esse secundum,

Cui Deus è solido murum se præbeat ære,

Sitque minas contra duplex munimen inanes.

Vos, genus æthereum, pura sine corpore mentes,

Ad Solyma quibus est custodia credita portas;

Huc resupinatis nos intromittite valuis.

Excipite hanc gentem, cui Mens est conscia

Reçti,

Quantum concretus patitur mortalibus error,

Qui modo cum membris abiit; purumque re-

liquit

Æthereum sensum, atq; aurâ simplicis ignem.

Omnia iam nobis noua sint: æternaque nullo

Otia

Sperastis in Domino à sæculis æternis,
* *Thsur*, id Domino Deo * forti in perpetuum.
est, petra.

Quia incuruabit habitantes in excelsis,
uitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam vsque ad terram, detrahet eam vsque ad puluerem.

Conculcabit eam pes, pedes pauperum,
gressus egenorum,

Som

Otia contingant posthac turbanda tumultu.
 Nec verò leuiora manent spem præmia nostram,
 Nostra fuit quia fixa Deo spes omnis in vno.

A N G E L I.

Vestra fuit quia fixa Deo spes omnis in vno
 Felices Anima, referet sua præmia victrix.
 Nimirum solo qua spes à Numine pendet;
 Stat firmâ radice, nec vllò turbine nutat.
 Qualis structa super solidi fundamenta saxi,
 Despicit Arx ventos, caliquè obnititur ira.
 Non illos aries sternet, non machina muros,
 Non hominum vis vlla. Suam mirabitur hostis
 Hic operam ludi; suffusus è ora pudore,
 Inde pedem referet iussis præcedere vasis.

A N I M Æ P I O R V M.

O miseri! quotquot vel opum, vel inanis ho-
 norum

Spes reficit. Spes hac in ventos omnis abibit.
 Qualis in instabili cumulo sidentis arena
 Vrbs fundata (sibi quamuis sit condere celo
 Visa caput) subito casu labefacta fatiscet.
 Non illos aries sternet, non machina muros:
 Sponte ruent. Illic lapidum cernemus aceruos,
 Urbs ubi nuper erat; illudemusque ruina,
 Vilibus urgentes eversa palatia plantis.

A N-

Semita iusti recta est, rectus callis iusti
ad ambulandum.

Et in semitâ iudiciorum tuorum Domine
sustinuimus te: nomen tuum, & memoria
tuum in desiderio animæ.

Anima mea desiderauit te in nocte: factus
& spiritu meo in præcordijs meis de mane
vigilabo ad te.

Versio Se-
ptuag.
Interp.

* Quia lux
præcepta
tua super
terrâ, iusti-
tiam discite
habitan-
tes
in terrâ.

* Cùm feceris iudicia tua in terra, iusti-
tiam discant habitatores orbis.

Misereamur impio, & non discet iusti-
tiam: in terra sanctorum iniqua gessit,
non videbit gloriam Domini.

Domine

A N G E L I.

*Ne mihi, ne, quaeso, viles has dicite plantas,
 Quae prius horridulum passu trinuere virili
 Iustitia callem. Quid tum, si callis haberi
 Hic solet horridulus, dum per compendia ducat?*

A N I M Æ P I O R V M.

*Duxit ad optatam nos per compendia metam
 Hic, licet horridulus, callis. Non vlla viarum
 Seduxere pedes umquam diuortia nostros
 Iustitia recto de tramite. Non inga nobis
 Ulla moram fecere, nec ancipites descensus.
 Scilicet ardor inexsaturabilis ille sequendi
 Te quocumque Deus per iter non molle vo-
 cabas,*

*Assiduis nostros curis acuebat amores:
 Seu radijs nos alma dies afflaret Eois,
 Alternis seu nox tenebris inuolueret atra;
 Vsque recurabant animo tua iussa, praebant,
 Vsque tuae leges fida vestigia luce:
 Certior ut Tyrias non per freta Tharsica puppes
 Dux Cynosura via septempace dirigat astro.*

A N G E L I.

*Eligis infauisto quisquis pede molle procacis
 fre voluptatis per iter; vernare videtur
 Quod tibi nunc violis, mox experieris acutis
 Sentibus & passim varijs horrere salebris.*

G

Quam

Domine exaltetur manus tua, & non videant : videant, & confundantur zelantes populi : & ignis hostes tuos deuoret.

Domine dabis pacem nobis : omnia enim opera nostra operatus es nobis.

Domine Deus noster, possederunt nos do
min

Quàm velles Virtutis iter tenuisse seueræ,
 Sistêris rigidum quando reus ante tribunal
 Iudicis æterni! Damnoſa fuiſſe videbis
 Tunc bona, te blandi quibus indulgentia cæli
 Ornârat, ſciſſes illis ſi cautiùs vri.
 Cultus at officijs ne ſciſti talibus umquam
 Discere iuſtitiam; circumſlua copia rerum
 Fecit ut obſtrueres aſper monitoribus aurem,
 Qui ſanis te conſilijs ad Honèſta vocabant.
 ¶ nunc, ſperne Pios; cæli quibus annuit
 arcem,
 Otiâque emeritis Deus omne fruenda per anuum.
 Hæc tu, concilio excluſus cœtâque Piorum,
 Non videas. videas tamen, illâ lege licebit,
 Vt miſer inuidiâ magis ac magis ilia rumpas;
 Dum tibi ſacrilegos ignis populabitur artus,
 Qui te, qui cruciet ſimiles tibi Numinis
 hoſtes.

ANIMÆ PIORVM.

Numinis eueniant hæc hoſtibus: ô bona nobis
 Pax ades, immortale Dei Pax aurea munus.
 Omnia ſolus enim nobis conſeçta dediſti
 Bella, Deus Ter-magne. Tuum eſt, quòd con-
 cidit hoſtis:
 Quòd penes eſt nos palma, Tuum eſt. Nihil
 iſte, nec auſus
 Nec potuit, ſine te propriâ virtute, lacertus.
 O Pater, ô auctor noſtra columeque ſalutis,

mini absque te, tantum in te recordemur nominis tui.

* Sic in
Cant. Iu-
dith gigan-
tes vocan-
tur filij
Titan.

Morientes non uiuant, * gigantes non re-
surgant: propterea visitaſti & contriuiſti eos,
& perdidisti omnem memoriam eorum.

Indul.

Quamuis diuersos tulimus (non sponte, sed armis
Compulsi) Dominos; tamen unius vsque iuuabit
Nos meminisse tui: nomen tamen vsque iuuabit
Ferre tuum celebri super omnia nomina cantu.

A N G E L I.

Pompa venit solemnis; io venit ordine longo
Pompa Triumphalis. Manibus post terga
reuiuentis

Ante Dei currus graditur victoris eburnos,

Ausa giganteis olim Titania pubes

Aurea Caelestium rescindere templa lacertis.

Quam dispar, quam mutatus hic cultus, ab illo

Qui fuit? Hac centum stringuntur brachia
nodis,

Quae totidem nuper moderari sceptris solebant.

O latis seruare modum gens nescia rebus!

Nonne fuit fortuna magis reuerenter habenda,

Dum fluere ex animi cernebas omnia voto?

Indefinito regnis dum limite regna

Addebat Deus, effusa tibi prodigus arcâ?

Num tamen aut acta grates, aut reddita thura?

Quin potius suscepta tibi sunt impia bella

In Superos. Nunc ergo Deo, pro talibus ausis,

Supplicium dabis, & crudeles improba poenas:

Néve aliàs umquam rediuiua resurgere possis,

Molibus immensis urgebere: Tartarus altè

Quà patet in præceps, fundoque iacebis in imo;

Deradentque tuum fastis obliuia nomen.

Indulxisti genti Domine, indulxisti genti:
numquid glorificatus es? elongasti omnes
terminos terræ.

Domine in angustiâ requisierunt te; in tri-
bulatione murmuris, doctrina tua eis.

Sicut quæ concipit, cùm appropinquauerit
ad partum, dolens clamat in doloribus suis:
sic facti sumus à facie tuâ Domine.

Concepimus, & quasi parturiuimus, &
peperimus spiritum: salutes non fecimus in
terrâ, ideò non ceciderunt habitatores terræ.

Viuent

ANIMÆ PIORVM.

Pompa venit sôlemnis; io venit ordine longo
 Pompa Triumphalis. Nos, pars quotacumque
 Triumphi,

Ponè Dei currus sequimur victoris eburnos
 Fronde coronati viridantis tempora laurus,
 Conspicuique omnes quasitis sanguine palmis.
 Quàm dispar, quàm mutatus hic cultus, ab illo
 Qui fuit? Has palma dextras Ierichuntides
 ornant,

Quas prius aspersit sudor, puluisque duelli.
 Hoc pretium sudoris. Amat sudore parari
 Auratis que lata venit victoria pennis.
 Rebus & ipse Pater duris mortalia corda
 Erudit, & segni prohibet torpere veterno;
 Nec facilem vult esse viam virtutis: ad illam
 Non nisi per rerum discrimina summa subitur.
 Utque laborantes utero cruciare puellas
 Mense solent decimo maturi pondera partus:
 Difficiles nixus sic nos habuere, priusquam
 Te, Pater Omnipotens, obstetricante cupitum
 Iustitia grauido pareremus pectore fetum,
 Quæ non damna sumus, quæ non dispendia passi?
 Apponenda lucro tamen omnia duximus esse
 Damna; nec auxilijs fuit à mortalibus umquam
 Futilis expectata salus; promittere cessa
 Suppetias vah Terra tuas: venit Æthere ab
 alte

G 4

Nostra

Viuent mortui tui, interfecti mei resur-
gent: expergiscimini, & laudate qui habita-
tis in puluere: quia ros lucis, ros tuus; &
terram gigantum detrahes in ruinam.

Vade

Nostra salus; sed vera Salus. Non illa Ty-
ranni

Ense cadit, quamvis soleat cecidisse videri;
Morte repubescit, sed fatis maior, ab ipsâ.

A N G E L I.

Morte Salus vobis est parta perennis ab ipsâ.
Nullus enim morti locus est, ubi vita libenter
Ponitur ob Veri faciendum pluris amorem.
Est, cui lucis amor sit Honesto charior: at vos
Æternâ strictos pro laude ruiſtis in enses:
Visus ut in vestram sit segniùs ipse Ty-
rannus,

Quàm vos ire necem. Fessus fuit ille nocendo,
Pectora dum vobis sunt indefessa ferendo.
Ingentes animâ! quibus immortalia posthac
Corpora debentur: iacet, æternumque iacebit
Ille giganteâ qui se modò mole ferebat,
Nunc apud infernos tantùm levis umbra Ty-
rannus.

Altera vos at vita manet. Nunc ergo soporem
Excutite, Heroës, gelidisque emergite bustis.
Ecce Deus vestros à funere suscitât artus;
Ros velut ambigue sub prima crepuscula lucis,
Euocat in blandum torpentia gramina florem.
Non lapis obstabit qui degranat ossa sepulchro
Clausâ; remoliri dabit hunc Deus, ærea si-
gnum.

Dum tuba surgendi resonis clangoribus edet.

G 5

Interea

Vade popule meus, intra in cubicula tua,
claudere ostia tua super te, abscondere modicum
ad momentum, donec pertranseat indignatio.

Ecce enim Dominus egredietur de loco
suo, ut visitet iniquitatem habitatoris terrae
contra eum: & reuelabit terra sanguinem
suum, & non operiet ultra interfectos suos.

*Interea sacrum cinerem tantisper amico
Conde sinu, tenerumque illi substerne cubile,
Terra parens; donec volet indulgere sopori.
Tempus erit (nec longa mora est) cum Sole
supremum*

*Dante diem terris, aderit qui crimina Judex
Arguat. Horribiles, eheu! quis Iudicis iras
Sustineat vocemque Dei? Percussa tremisces
Ceu tonitru tellus; gremioque patente piorum
Depositos olim cineres, bibitumque cruorem
Innocuum, celo reddes, vitaque perenni.*

ARGV-